

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

5771 *Lei 3/2021, do 12 de abril, pola que se adoptan medidas complementarias, no ámbito laboral, para paliar os efectos derivados da COVID-19.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

O 14 de marzo de 2020, o Consello de Ministros acordou declarar o estado de alarma, en virtude do Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, con motivo da crise sanitaria orixinada pola pandemia da COVID-19.

Posteriormente, con data do 17 de marzo, o Consello de Ministros aprobou o Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, co fin de arbitrar un conxunto de medidas que permitisen paliar, en certa medida, a crise sanitaria, económica e social xerada pola pandemia da COVID-19.

Entre as medidas establecidas no mencionado real decreto lei recóllese a flexibilización dos expedientes de regulación temporal de emprego (ERTE), tanto por causa de forza maior coma no suposto dos derivados de causas económicas, técnicas, organizativas e de produción, co fin de tentar paliar os efectos devastadores que esta crise sanitaria está a producir no mercado laboral.

Con todo, o notable estancamento rexistrado polo noso mercado laboral, unido ao importante volume de ERTE presentados, desde a declaración do estado de alarma, puxeron de relevo a necesidade de arbitrar novas medidas e instrumentos que contribúan a paliar os efectos desta crise sanitaria sobre as persoas traballadoras do noso país.

Desta forma, a situación extraordinaria e urxente pola cal se atravesaba requiría a adopción de novas medidas para responder de maneira adecuada ás necesidades derivadas das consecuencias cambiantes da crise sanitaria, que supoñen unha alteración grave e sen precedentes da nosa vida diaria e que están a ter un impacto devastador sobre o mercado laboral, xerando unha grande incerteza nun amplo colectivo de persoas traballadoras, que están vendo afectados os seus postos de traballo, a raíz da suspensión dun importante volume de actividades, como consecuencia da declaración do estado de alarma.

Como consecuencia de todo o anteriormente exposto, o Goberno aprobou o Real decreto lei 9/2020, do 27 de marzo, polo que se adoptan medidas complementarias, no ámbito laboral, para paliar os efectos derivados da COVID-19, que, tras a súa validación polo Congreso dos Deputados, foi tramitado como proxecto de lei.

II

Esta lei estrutúrase en cinco artigos, catro disposicións adicionais e dúas disposicións derradeiras.

En primeiro termo, a lei busca establecer instrumentos tendentes a garantir a aplicación efectiva dos servizos que resultan esenciais nas circunstancias actuais, co obxecto de dar

unha resposta adecuada ás necesidades de atención sanitaria e social que concorren. Non en balde, os hospitais, os ambulatorios e as residencias de persoas maiores, entre outros, son centros chamados a prestar un servizo básico nun contexto de emerxencia de saúde pública e social como o que atravesamos na actualidade.

Así, esta lei prevé que, durante a vixencia deste estado de alarma e as súas posibles prórrogas, os centros, servizos e establecementos sanitarios, como hospitais ou ambulatorios, e os centros sociais de maiores, persoas dependentes ou persoas con discapacidade, como residencias e centros de día, xa sexan de titularidade pública ou privada, ou calquera que sexa o seu réxime de xestión, que determinen o Ministerio de Sanidade ou o Ministerio de Dereitos Sociais e Axenda 2030, como servizos esenciais, non poidan tramitar ERTE. Esta medida busca garantir o compromiso de toda a sociedade, institucións e organizacións deste país coas persoas máis vulnerables, entre as cales, sen dúbida, se encontran as enfermas e as socialmente dependentes.

Do mesmo xeito, esta lei complementa e detalla algunhas das medidas previstas, no atinente á tramitación dos ERTE, previstas no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, concretando o procedemento de recoñecemento da prestación contributiva por desemprego, para todas as persoas afectadas por procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada baseados nas causas previstas nos artigos 22 e 23 do mencionado real decreto lei e integra outra serie de medidas, no ámbito laboral, destinadas a paliar os efectos da crise da COVID-19, sobre as persoas traballadoras.

Tanto as empresas como os sectores económicos e a sociedade, no seu conxunto, consideran que estamos ante un momento de arrefriamento da actividade produtiva acoutado pola situación excepcional pola cal atravesamos, con motivo da crise da COVID-19 e, por tanto, que esta situación vai ter unha duración limitada e suxeita a un período de tempo concreto.

Por esta razón, establecéronse medidas extraordinarias e excepcionais no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, co obxectivo de garantir que os efectos da crise sanitaria non impidan o restablecemento da actividade empresarial e a salvagarda do emprego. Neste sentido, e malia a vixencia das diversas causas de despedimento e extinción dos contratos previstas na normativa laboral, o Goberno reforzou os procedementos de suspensión e redución de xornada, axilizándoos e flexibilizándoos, co obxectivo de que as causas ás cales se refiren os artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non sexan utilizadas para introducir medidas traumáticas en relación co emprego, a extinción dos contratos de traballo, senón medidas temporais, que son as que, en definitiva, mellor responden a unha situación conxuntural como a actual.

Así mesmo, prevese para o caso das sociedades cooperativas que cando, por falta de medios adecuados ou suficientes, a súa asemblea xeral non poida ser convocada para a súa realización a través de medios virtuais, o consello reitor poida asumir a competencia para aprobar a suspensión total ou parcial da prestación de traballo das súas socias e socios e emitir a correspondente certificación para a súa tramitación, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Por outra banda, esta lei prevé mecanismos para paliar os efectos desta crise sanitaria na contratación temporal e determina que a paralización da actividade económica, derivada da situación do estado de alarma, declarada en todo o territorio nacional, e que impide continuar, en determinados casos, coa prestación de servizos, sexa tida en conta como un factor excepcional para todos os efectos e, en particular, tamén na contratación temporal.

Por iso, a través desta lei establécese a interrupción do cómputo da duración dos contratos que, ante a dita circunstancia, non poden acadar o obxecto para o cal foron subscritos. Desta forma, conséguese garantir que os contratos temporais, incluídos os formativos, de remuda e de interinidade, poidan acadar a súa duración máxima efectiva, despregando plenos efectos en canto a prestación de servizos, a formación que comportan e a achega á actividade empresarial, durante o tempo inicialmente previsto, de tal forma

que a situación de emerxencia xerada pola crise sanitaria da COVID-19 non prive a empresa da súa capacidade real para organizar os seus recursos.

Así mesmo, é de todo imprescindible ofrecer unha solución conxunta ás distintas eventualidades que, no nivel de tramitación, se están suscitando tanto para a entidade xestora das prestacións de desemprego como para as autoridades laborais, con motivo do incremento dos expedientes de regulación temporal de emprego solicitados e comunicados polas empresas. En concreto, preténdese clarificar o límite temporal das resolucións tácitas ditadas nos expedientes de regulación temporal de emprego solicitados por forza maior, en que o silencio, que é positivo conforme o previsto no artigo 24 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, non pode supoñer unha duración máxima diferente que a aplicable ás resolucións expresas, que se circunscriben á vixencia do estado de alarma, conforme o previsto no Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, así como das súas posibles prórrogas.

Por outro lado, esta lei prevé medidas que permitan proporcionar un equilibrio entre os recursos do sector público e as necesidades de resposta de empresas e persoas traballadoras afectadas pola grave situación de crise sanitaria pola cal atravesamos. Todo iso, sen esquecer a necesidade de implementar todos os mecanismos de control e de sanción necesarios, co fin de evitar o uso fraudulento dos recursos públicos para finalidades alleas ás vinculadas coa súa natureza e obxectivo.

Desta forma, prevese que as solicitudes presentadas pola empresa que conteñan falsidades ou incorreccións nos datos facilitados darán lugar ás sancións correspondentes e que será sancionable igualmente, conforme o previsto na dita norma, a conduta da empresa consistente en solicitar medidas, en relación co emprego, que non resulten necesarias ou non teñan conexión suficiente coa causa que as orixina, sempre que dean lugar á xeración ou percepción de prestacións indebidas.

De forma paralela, establécese o deber de colaboración da entidade xestora das prestacións por desemprego coa Inspección de Traballo e Seguridade Social, para o cal lle deberá notificar a esta última os supostos en que aprecie indicios de fraude para a obtención das prestacións por desemprego.

Adicionalmente, inclúese unha modificación do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, co fin de determinar que as medidas extraordinarias en materia de cotizacións e protección por desemprego previstas nos seus artigos 24 e 25 serán de aplicación aos afectados polos procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada comunicados, autorizados ou iniciados con anterioridade á entrada en vigor do dito real decreto lei e sempre que deriven directamente da COVID-19.

Finalmente, esta lei introduce unha modificación do artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico da COVID-19, relativo á contratación, co obxecto de ampliar a tramitación de emerxencia para a contratación de todo tipo de bens ou servizos que precise a Administración xeral do Estado para a execución de calquera medida para facer fronte á COVID-19, previsto nel, a todo o sector público. Así mesmo, prevese a posibilidade de que o libramento dos fondos necesarios para facer fronte aos gastos que xera a adopción de medidas para a protección da saúde das persoas fronte á COVID-19 se poida realizar a xustificar se resulta necesario.

Por outra banda, o dito artigo tamén se modifica coa finalidade de completalo e de facer máis efectiva a contratación, os libramentos de fondos, así como os pagamentos, no ámbito da Administración no exterior para facilitar as medidas que esta adopte fronte á COVID-19. Todo isto cumprindo os requisitos formais previstos neste real decreto lei.

Finalmente, tamén se exclúen da facturación electrónica as facturas emitidas por provedores non nacionais radicados no exterior que correspondan a expedientes de contratación. Todas estas medidas tratan de mellorar e facer máis eficaz a tramitación da contratación por parte da Administración no exterior, facilitando o comercio exterior nun marco de circunstancias excepcionais que se están vivindo na actualidade como consecuencia da COVID-19.

III

Esta lei responde aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, tal e como exige a Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. Para estes efectos, pon de manifesto o cumprimento dos principios de necesidade e eficacia dado o interese xeral en que se fundamentan as medidas establecidas, e a lei é o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución. Así, responde á necesidade de minimizar o risco dun impacto incontrolado e irreversible da situación de emerxencia extraordinaria que deriva do estado de alerta sanitaria provocada pola COVID-19, tanto na actividade económica coma no mantemento e salvagarda do emprego, co que se evitan situacións de desprotección e se garanten o restablecemento e a recuperación da actividade económica.

Do mesmo xeito, é proporcional, xa que regula os aspectos imprescindibles para conseguir o seu obxectivo, limitando os seus efectos á concorrencia da situación temporal e extraordinaria descrita. Igualmente, axústase ao principio de seguridade xurídica, ao ser coherente co resto do ordenamento xurídico.

Así mesmo, cumpre tamén co principio de transparencia, xa que identifica claramente o seu propósito e se ofrece unha explicación. Por último, en relación co principio de eficiencia, esta lei non impón ningunha carga administrativa adicional ás existentes con anterioridade.

Artigo 1. Mantemento de actividade e do emprego en centros sanitarios e sociais.

1. Ata que as autoridades sanitarias levanten todas as medidas de prevención adoptadas para facer fronte á crise sanitaria ocasionada pola COVID-19, entenderanse, en todo caso, como servizos esenciais para a consecución de tal finalidade, calquera que sexa a titularidade, pública ou privada, ou o réxime de xestión, directa ou indirecta, os seguintes:

a) Os centros, servizos e establecementos sanitarios que determine o Ministerio de Sanidade.

b) Os centros, servizos e establecementos sociais dedicados á atención da infancia e da adolescencia, de persoas maiores, de persoas en situación de dependencia, de persoas con discapacidade, de persoas con problemas de adiccións ou drogodependencias, ou de persoas en risco ou situación de exclusión social e persoas sen fogar, nos termos especificados polo Ministerio de Dereitos Sociais e Axenda 2030.

2. De conformidade co dito carácter esencial, as autoridades competentes deberán adoptar as medidas precisas para que os centros, servizos e establecementos a que se refire o punto anterior poidan manter a súa actividade, sen prexuízo da súa suspensión ou redución parcial ou da aplicación sobre os seus traballadores dos procedementos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, nos termos que se dispoñan en cada caso.

3. O incumprimento ou a resistencia ás ordes das autoridades competentes para o cumprimento das disposicións previstas neste artigo será constitutivo de infracción e poderá ser sancionado conforme o disposto na lexislación vixente.

Artigo 2. Medidas extraordinarias para a protección do emprego.

A forza maior e as causas económicas, técnicas, organizativas e de produción en que se amparan as medidas de suspensión de contratos e redución de xornada previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non se poderán entender como xustificativas da extinción do contrato de traballo nin do despedimento.

Artigo 3. Medidas extraordinarias de desenvolvemento do artigo 25 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao

impacto económico e social da COVID-19, para axilizar a tramitación e o aboamento de prestacións por desemprego.

1. O procedemento de recoñecemento da prestación contributiva por desemprego, para todas as persoas afectadas por procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada baseados nas causas previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, iniciarase mediante unha solicitude colectiva presentada pola empresa ante a entidade xestora das prestacións por desemprego, actuando en representación daquelas.

Esta solicitude cubrirase no modelo proporcionado pola entidade xestora das prestacións por desemprego e incluírase na comunicación regulada no punto seguinte.

2. Ademais da solicitude colectiva, a comunicación referida no punto anterior incluírá a seguinte información, de forma individualizada por cada un dos centros de traballo afectados:

a) Nome ou razón social da empresa, domicilio, número de identificación fiscal e código de conta de cotización á Seguridade Social ao cal figuren adscritos os traballadores cuxas suspensións ou reducións de xornada se soliciten.

b) Nome e apelidos, número de identificación fiscal, teléfono e enderezo de correo electrónico do representante legal da empresa.

c) Número de expediente asignado pola autoridade laboral.

d) Especificación das medidas que se adoptarán, así como da data de inicio en que cada unha das persoas traballadoras vai quedar afectada por elas.

e) No suposto de redución da xornada, determinación da porcentaxe de diminución temporal, computada sobre a base diaria, semanal, mensual ou anual.

f) Para os efectos de acreditar a representación das persoas traballadoras, unha declaración responsable na cal deberá constar que se obtivo a autorización daquelas para a súa presentación.

g) A información complementaria que, de ser o caso, se determine por resolución da Dirección Xeral do Servizo Público de Emprego Estatal.

A empresa deberá comunicar calquera variación nos datos inicialmente contidos na comunicación e, en todo caso, cando se refiran á finalización da aplicación da medida.

3. A comunicación referida no punto anterior deberaa remitir a empresa no prazo de cinco (5) días desde a solicitude do expediente de regulación temporal de emprego nos supostos de forza maior a que se refire o artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, ou desde a data en que a empresa lle notifique á autoridade laboral competente a súa decisión no caso dos procedementos regulados no seu artigo 23. A comunicación remitirase a través de medios electrónicos e na forma que determine o Servizo Público de Emprego Estatal.

4. A non transmisión da comunicación regulada nos puntos anteriores considerarase conduta constitutiva da infracción grave prevista no artigo 22.13 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

5. O establecido neste artigo entenderase sen prexuízo da remisión, por parte da autoridade laboral á entidade xestora das prestacións, das súas resolucións e das comunicacións finais das empresas, en relación, respectivamente, cos expedientes tramitados conforme a causa prevista nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Artigo 4. *Medida extraordinaria aplicable ás sociedades cooperativas para a adopción de acordos nos procedementos de suspensión total e/ou parcial, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.*

Cando, por falta de medios adecuados ou suficientes, a asemblea xeral das sociedades cooperativas non poida ser convocada para a súa realización a través de medios virtuais, o consello reitor asumirá a competencia para aprobar a suspensión total ou parcial da

prestación de traballo das súas socias e dos seus socios e emitirá a correspondente certificación para a súa tramitación, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19.

Artigo 5. Interrupción do cómputo da duración máxima dos contratos temporais.

A suspensión dos contratos temporais, incluídos os formativos, de remuda e interinidade, polas causas previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, supoñerá a interrupción do cómputo, tanto da duración destes contratos coma dos períodos de referencia equivalentes ao período suspendido, en cada unha destas modalidades contractuais, respecto das persoas traballadoras afectadas por estas.

Disposición adicional primeira. Limitación da duración dos expedientes temporais de regulación de emprego baseados nas causas previstas no artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

A duración dos expedientes de regulación de emprego autorizados ao abeiro das causas previstas no artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non se poderá estender máis alá do período en que se manteña a situación extraordinaria derivada da COVID-19, de acordo co previsto no artigo 28 da mesma norma, e entenderase, polo tanto, que a súa duración máxima será a do estado de alarma decretado polo Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, polo que se declara o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada pola COVID-19 e as súas posibles prórrogas.

Esta limitación resultará aplicable tanto naqueles expedientes respecto dos cales se dite resolución expresa como naqueles que sexan resoltos por silencio administrativo, con independencia do contido da solicitude empresarial concreta.

Disposición adicional segunda. Réxime sancionador e reintegro de prestacións indebidas.

1. En aplicación do previsto no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, as solicitudes presentadas pola empresa que conteñan falsidades ou incorreccións nos datos facilitados darán lugar ás sancións correspondentes.

Será sancionable igualmente, conforme o previsto na dita norma, a conduta da empresa consistente en solicitar medidas en relación co emprego que non resulten necesarias ou non teñan conexión suficiente coa causa que as orixina, cando a dita circunstancia se deduza das falsidades ou incorreccións nos datos facilitados por aquelas e sempre que dean lugar á xeración ou percepción de prestacións indebidas ou á aplicación de deducións indebidas nas cotas á Seguridade Social.

2. O recoñecemento indebido de prestacións á persoa traballadora por causa non imputable a ela, como consecuencia dalgún dos incumprimentos previstos no punto anterior, dará lugar á devolución das prestacións indebidamente xeradas. En tales supostos, a empresa deberá ingresar á entidade xestora as cantidades percibidas pola persoa traballadora, de acordo co establecido no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social.

3. A obrigaón de devolver as prestacións previstas no punto anterior será exigible ata a prescrición das infraccións referidas no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social que resulten aplicables.

A persoa traballadora conservará o dereito ao salario correspondente ao período de regulación de emprego inicialmente autorizado, descontadas as cantidades que percíbise en concepto de prestación por desemprego.

Disposición adicional terceira. Data de efectos das prestacións por desemprego derivadas dos procedementos baseados nas causas referidas nos artigos 22 e 23 do

Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19.

1. A data de efectos da situación legal de desemprego nos supostos de forza maior será a data do feito causante dela.
2. Cando a suspensión do contrato ou redución de xornada sexa debida á causa prevista no artigo 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, a data de efectos da situación legal de desemprego deberá ser, en todo caso, coincidente ou posterior á data en que a empresa lle comunique á autoridade laboral a decisión adoptada.
3. A causa e a data de efectos da situación legal de desemprego deberán figurar, en todo caso, no certificado de empresa, que se considerará documento válido para a súa acreditación.

Disposición adicional cuarta. Colaboración da entidade xestora das prestacións por desemprego e a Inspección de Traballo e Seguridade Social.

Nos supostos en que a entidade xestora aprecie indicios de fraude para a obtención das prestacións por desemprego, comunicarao á Inspección de Traballo e Seguridade Social para os efectos oportunos.

A Inspección de Traballo e Seguridade Social, en colaboración coa Axencia Estatal de Administración Tributaria e as forzas e corpos de seguridade do Estado, incluirá, entre os seus plans de actuación, a comprobación da existencia das causas alegadas nas solicitudes e comunicacións de expedientes temporais de regulación de emprego baseados nas causas dos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Disposición derradeira primeira. Modificación do artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico da COVID-19.

Dáse nova redacción ao artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico da COVID-19, modificado pola disposición derradeira sexta do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, que queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Contratación.*

1. A adopción de calquera tipo de medida, directa ou indirecta, por parte das entidades do sector público para facer fronte á COVID-19 xustificará a necesidade de actuar de maneira inmediata, e será de aplicación o artigo 120 da Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro de 2014.

2. De acordo coa previsión establecida no parágrafo anterior, a todos os contratos que deban subscribir as entidades do sector público para atender as necesidades derivadas da protección das persoas e outras medidas adoptadas polo Consello de Ministros para facer fronte á COVID-19 resultarlles de aplicación a tramitación de emerxencia. Nestes casos, se for necesario realizar aboamentos á conta por actuacións preparatorias que deberá realizar o contratista, non será de aplicación o disposto respecto das garantías na mencionada Lei 9/2017, e será o órgano de contratación quen determinará tal circunstancia en función da natureza da prestación que se vai contratar e da posibilidade de satisfacer a necesidade por outras vías. Da xustificación da decisión adoptada deberase deixar constancia no expediente.

3. O libramento dos fondos necesarios para facer fronte aos gastos que xere a adopción de medidas para a protección da saúde das persoas fronte á COVID-19 poderase realizar a xustificar.

4. Cando a contratación para a atención destas necesidades se deba producir no exterior, porque os contratos se formalicen ou executen total ou parcialmente no estranxeiro, a formalización dos contratos corresponderá ao xefe da misión ou representación permanente, con suxeición ás condicións libremente pactadas pola Administración co contratista estranxeiro, cando a intervención deste sexa absolutamente indispensable para a execución do contrato, por requirilo así a atención das necesidades derivadas da protección das persoas e outras medidas adoptadas polo Consello de Ministros para facer fronte á COVID-19, e así se acredite no expediente. Con todo, esta competencia poderá ser avocada polo titular do departamento ministerial competente por razón da materia. Os contratos deberanse formalizar por escrito e suxeitaranse ás condicións pactadas pola Administración co contratista estranxeiro.

Os libramentos dos fondos a que se refire o punto terceiro deste artigo poderanse realizar, ben a favor de caixeiros en España, ben a favor de caixeiros no exterior, e a xestión financeira manterase no ámbito do Ministerio de Sanidade e con cargo ao seu orzamento, sen prexuízo de que se poida realizar igualmente o pagamento en firme a través do caixeiro de pagamentos no exterior. No entanto, a persoa titular do ministerio de sanidade poderá delegar esta competencia de xestión financeira en órganos ou entidades, sexan ou non dependentes.

Cando sexa imprescindible de acordo coa situación do mercado e o tráfico comercial do Estado en que se leve a cabo a contratación, poderase realizar a totalidade ou parte dos pagamentos con anterioridade á realización da prestación polo contratista, na forma prevista no número 2. O risco de quebranto que poida derivar destas operacións será asumido polo orzamento do Estado.

5. Exclúense da obrigaón de facturación electrónica establecida na Lei 25/2013, do 27 de decembro, de impulso da factura electrónica e creación do rexistro contable de facturas no sector público, desde a entrada en vigor deste real decreto lei, as facturas emitidas por provedores non nacionais radicados no exterior que correspondan aos expedientes a que fai referencia este artigo.»

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor e vixencia.*

Esta lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado». Os artigos 2 e 5 manterán a súa vixencia ata o 31 de maio de 2021.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 12 de abril de 2021.

FELIPE R.

O presidente do Goberno
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN